

KODEKS
ETYKI I DOBRYCH PRAKTYK
W ZAKRESIE BADAŃ I PUBLIKACJI NAUKOWYCH
POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ

Poznań 2025

SPIS TREŚCI

PREAMBUŁA	3
ROZDZIAŁ I. DOBRE I ZŁE PRAKTYKI W ZAKRESIE PROWADZENIA BADAŃ NAUKOWYCH	4
Dział 1. Dobre praktyki w zakresie planowania badań	4
Dział 2. Dobre praktyki w zakresie realizacji badań	4
Dział 3. Złe praktyki w zakresie planowania badań	5
Dział 4. Złe praktyki w zakresie realizacji badań	5
ROZDZIAŁ II. DOBRE I ZŁE PRAKTYKI W ZAKRESIE PUBLIKOWANIA WYNIKÓW BADAŃ	6
Dział 1. Dobre praktyki w zakresie jakości publikacji	6
Dział 2. Dobre praktyki w zakresie przypisywania autorstwa	6
Dział 3. Dobre praktyki w zakresie odpowiedzialności za publikację	7
Dział 4. Dobre praktyki w zakresie doceniania nieautorskiego wkładu w publikację	8
Dział 5. Złe praktyki w zakresie przypisywania autorstwa	8
Dział 6. Złe praktyki w zakresie pomijania autorstwa	9
Dział 7. Złe praktyki w zakresie zwielokrotniania autorstwa	10
ROZDZIAŁ III. KSZTAŁTOWANIE MŁODEJ KADRY I STUDENTÓW.....	10
Dział 1. Dobre praktyki w zakresie traktowania młodej kadry i studentów	10
Dział 2. Złe praktyki w zakresie traktowania młodej kadry i studentów	11
ROZDZIAŁ IV. RELACJE ZE SPOŁECZEŃSTWEM	11
Dział 1. Dobre praktyki w zakresie relacji ze społeczeństwem.....	12
Dział 2. Złe praktyki w zakresie relacji ze społeczeństwem	12
ROZDZIAŁ V. OGÓLNE ZASADY POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU WYKRYCIA NARUSZEŃ KODEKSU ETYKI I DOBRYCH PRAKTYK W ZAKRESIE BADAŃ I PUBLIKACJI NAUKOWYCH POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ	12

PREAMBUŁA

Politechnika Poznańska jest wspólnotą akademicką, którą łączą wspólne wartości i cele. KODEKS ETYKI I DOBRYCH PRAKTYK W ZAKRESIE BADAŃ I PUBLIKACJI NAUKOWYCH opracowany został z wykorzystaniem uniwersalnych zasad uczciwości, rzetelności, odpowiedzialności, szacunku i sprawiedliwości, będących fundamentem pracy naukowej, wskazanych w dokumentach stanowiących odniesienie w zakresie norm etycznych i dobrych praktyk w nauce ^[1,2].

Celem tego dokumentu jest promowanie, kształtowanie i umacnianie postaw etycznych wśród nauczycieli akademickich, a także budowanie zaufania i integralności całej wspólnoty uczelni. Uniwersalne wartości i zasady zawarte w kodeksie powinny stanowić podstawę codziennych działań, wzajemnych relacji i decyzji wszystkich członków społeczności akademickiej, przyczyniając się do odpowiedzialnego rozwoju nauki, kształcenia oraz uczestnictwa w życiu publicznym.

ROZDZIAŁ I

DOBRE I ZŁE PRAKTYKI W ZAKRESIE PROWADZENIA BADAŃ NAUKOWYCH

Dział 1

Dobre praktyki w zakresie planowania badań

§ 1

Przedmiot i zakres badań naukowych powinien wynikać z istotnych potrzeb poznawczych^[1].

§ 2

Tematyka i zakres planowanych badań naukowych i projektów badawczych powinny być zawsze poprzedzone rzetelną weryfikacją istnienia dobrze ugruntowanej wiedzy w obszarze planowanych badań i projektów.

§ 3

W ramach planowanych badań należy formułować cele osiągalne i weryfikowalne naukowo (empirycznie lub teoretycznie), zgodnie ze standardami badawczymi i z dobrymi praktykami danej dyscypliny. Podczas ubiegania się o fundusze, cele badawcze planowanych badań powinny być formułowane realistycznie.

§ 4

Przeprowadzanie badań empirycznych powinno zawsze być poprzedzone analizą towarzyszącego im ryzyka oraz potencjalnych skutków dla badaczy, osób biorących udział w badaniu jak i osób postronnych, społeczeństwa i środowiska naturalnego^[2].

Dział 2

Dobre praktyki w zakresie realizacji badań

§ 5

Środkami przeznaczonymi na badania należy dysponować odpowiedzialnie i gospodarnie oraz rzetelnie się rozliczać z ich wykorzystania^[1].

§ 6

Badania z udziałem człowieka, jako przedmiotu badań, muszą być prowadzone przede wszystkim z poszanowaniem ludzkiej godności oraz dobrowolności uczestnictwa w badaniach^[2].

§ 7

Badania naukowe powinny być prowadzone w zgodzie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami etyki, z zastosowaniem uznanych metod, a w przypadku metod nowych — po ich rzetelnym przedstawieniu i udokumentowaniu wiarygodności. Podczas badań powinno się zapewnić staranne dokumentowanie przebiegu prac oraz właściwe zarządzanie danymi i materiałami badawczymi w sposób umożliwiający odtwarzalność eksperymentów i ich wyników przez innych badaczy^[1].

§ 8

Zastosowanie narzędzi sztucznej inteligencji (AI) w procesie prowadzenia badań powinno podlegać ujawnieniu i dokumentacji (opis modelu AI, opis wykorzystanych pytań, danych, procedury weryfikacji), a uzyskane wyniki muszą podlegać weryfikacji pod kątem poprawności.

Dział 3

Złe praktyki w zakresie planowania badań

§ 9

Przeprowadzanie badań bez istotnej potrzeby poznawczej, a jedynie dla potrzeb kariery akademickiej, jest naganne i stanowi marnotrawstwo, szczególnie gdy wiąże się z wydatkowaniem środków publicznych lub z uciążliwością dla ludzi, zwierząt i środowiska.

Dział 4

Złe praktyki w zakresie realizacji badań

§ 10

Szczególnie złymi praktykami w zakresie realizacji badań są: nierzetelne prowadzenie czynności badawczych (np. eksperymentów i obserwacji), powierzchowna analiza zgromadzonego materiału badawczego oraz niestaranne zabezpieczanie dokumentacji badawczej.

§ 11

Złą praktyką badawczą jest tendencyjny dobór próby, czasu i terytorium do badań statystycznych, tendencyjna analiza danych, pomijanie danych niewygodnych dla testowanej hipotezy.

§ 12

Jeśli stawiana hipoteza badawcza poprzedza badania naukowe, to nie należy jej modyfikować w taki sposób, aby pasowała do uzyskanych wyników.

§ 13

Niedopuszczalną praktyką jest fabrykowanie danych naukowych poprzez pozorowane eksperymenty lub obserwacje albo ich fałszowanie przez modyfikowanie rzeczywistych wartości liczbowych charakteryzujących wyniki badawcze^[1,2].

§ 14

Niedopuszczalnymi praktykami jest wykorzystanie narzędzi sztucznej inteligencji (AI) do:

- 1) fabrykowania danych lub manipulacji danymi z zamiarem potwierdzenia tezy badawczej;
- 2) manipulowania obrazami lub danymi za pomocą AI w sposób wprowadzający w błąd co do faktycznych wyników.

ROZDZIAŁ II

DOBRE I ZŁE PRAKTYKI W ZAKRESIE PUBLIKOWANIA WYNIKÓW BADAŃ

Dział 1

Dobre praktyki w zakresie jakości publikacji

§ 15

Publikowane prace powinny cechować się rzetelnością, przejrzystością i dokładnością, zawierać opis metod badawczych pozwalający na ewentualne powtórzenie badań oraz wskazanie otwartej bazy danych wyjściowych, w celu umożliwienia innym naukowcom powtórzenia i weryfikacji opublikowanych wyników badań (zgodnie z ogólnie przyjętymi w nauce zasadami intersubiektywnej komunikowalności i intersubiektywnej weryfikowalności).^[2]

§ 16

Wyniki badań powinny podlegać krytycznej ocenie autorów. Należy starannie omówić założenia, warunki i ograniczenia stosowalności lub interpretacji wyników badań.

Dział 2

Dobre praktyki w zakresie przypisywania autorstwa

§ 17

Podstawą rzetelnej atrybucji autorstwa jest uczciwość, prawdomówność i poszanowanie wkładu intelektualnego wszystkich osób zaangażowanych w powstanie publikacji. Przypisanie autorstwa musi być zgodne ze stanem faktycznym.

§ 18

Pracownik naukowy jest zobowiązany do rygorystycznego przestrzegania praw własności intelektualnej.^[2]

§ 19

Autorstwo publikacji naukowej musi opierać się wyłącznie na twórczym i istotnym wkładzie w badania. Jednorazowy (techniczny) udział w pomiarach również może być

uznany za współautorstwo, jeśli doprowadził do uzyskania istotnego poznawczego wyniku i jeśli zostanie uznany za twórczy wkład w powstanie artykułu przez pozostałych członków zespołu badawczego.

§ 20

Autorem lub współautorem publikacji może być tylko osoba, która spełniła równocześnie trzy następujące warunki ^[2]:

- 1) wniosła istotny wkład w takie elementy pracy badawczej jak zainicjowanie idei naukowej, opracowanie koncepcji lub projektu pracy badawczej, zebrala, poddała analizie i interpretacji dane badawcze lub przygotowała albo istotnie współtworzyła pierwszą wersję tekstu pracy naukowej, ewentualnie przeprowadziła jego krytyczną i konstruktywną analizę merytoryczną;
- 2) zaaprobowwała ostateczną wersję tekstu przedłożonego do druku jako autor lub współautor;
- 3) której twórczy wkład został uznany przez pozostałych członków zespołu badawczego.

§ 21

Kolejność podawania nazwisk współautorów publikacji powinna być zgodna ze zwyczajem obowiązującym w danej dyscyplinie naukowej oraz zostać zaakceptowana przez wszystkich współautorów. ^[2]

§ 22

Publikacje współautorskie, w szczególności mające stanowić podstawę ubiegania się o stopień lub tytuł naukowy powinny być tak zredagowane, aby umożliwić ocenę precyzyjnie określonego merytorycznego udziału każdego współautora w powstanie publikacji lub wkład merytoryczny współautorów powinien być wyraźnie opisany. ^[2]

§ 23

Narzędzia AI nie mogą być wymieniane jako współautorzy, ponieważ nie mogą ponosić odpowiedzialności ani być rozliczane za treść publikacji, ale mogą być wymienione w podziękowaniach lub wykazane w zakresie opisu metodyki badań. Szczegółowe zasady stosowania AI w badaniach naukowych na Politechnice Poznańskiej określa odrębna uchwała Senatu Nr 195/2020-2024 z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie przyjęcia "Zasad stosowania narzędzi generatywnej sztucznej inteligencji w Politechnice Poznańskiej" ^[3].

Dział 3

Dobre praktyki w zakresie odpowiedzialności za publikację

§ 24

Za rzetelność badań i ich opisu w publikacji oraz za ich zgodność ze standardami etycznymi prowadzenia badań i przypisywania autorstwa wspólnie ponoszą odpowiedzialność wszyscy współautorzy, o ile zgodnie nie określili tego inaczej (np. że

odpowiadają tylko za określoną część badań w swojej specjalności). Zaleca się, aby w publikacji jasno podać charakter wkładu każdego ze współautorów.^[2]

§ 25

W przypadku wykorzystania narzędzi sztucznej inteligencji podczas przygotowywania publikacji odpowiedzialność za treść publikacji zawsze ponoszą autorzy. Wyniki użycia narzędzi sztucznej inteligencji AI weryfikuje każdy członek zespołu autorskiego pod kątem poprawności, stroniczości i zgodności z prawami autorskimi. W razie wątpliwości wynik jest odrzucany lub poprawiany. Sprawdza się, czy treści generowane przez AI nie zawierają plagiatów, fałszywych danych ani nieprawdziwych referencji. Wszystkie cytowania i odniesienia muszą być weryfikowane pod kątem prawdziwości i adekwatności.

Dział 4

Dobre praktyki w zakresie doceniania nieautorskiego wkładu w publikację

§ 26

Nieautorski wkład w publikację każdej osoby lub instytucji, która taki wkład wniosła, powinien być odnotowany, np. w formie podziękowania z informacją o udzielonej pomocy. Informacja taka powinna obejmować zarówno osoby, jak i instytucje niezależnie od tego czy wsparcie zostało uzyskane odpłatnie czy też nieodpłatnie.

§ 27

Uzyskane wsparcie finansowe, jak również innego rodzaju pomoc, powinny zostać stosownie zaznaczone.

§ 28

W publikacjach należy przestrzegać zasad prawidłowego powoływania się na prace innych autorów.

Dział 5

Złe praktyki w zakresie przypisywania autorstwa

§ 29

Niedopuszczalne jest plagiatowanie – przypisywanie sobie autorstwa lub wprowadzanie w błąd co do autorstwa całości lub części cudzego utworu. Jest to zarówno jedno z najcięższych naruszeń dobrych praktyk akademickich jak i przestępstwo. Oznacza to, że niedopuszczalne jest przepisywanie, kopiowanie lub parafrazowanie cudzego tekstu bez podania jego źródła lub autora oraz podpisywanie go swoim nazwiskiem^[1,2].

§ 30

Nagane jest dopisywanie do zespołu autorów publikacji osób niebędących rzeczywistymi współautorami, czyli takich które nie wniosły wystarczającego wkładu intelektualnego w jej powstanie, z jakichkolwiek powodów, takich jak grzecznościowe czy też prestiżowe^[1,2].

§ 31

Złą praktyką jest przypisywanie autorstwa w sytuacji, gdy faktyczny wkład jakiejś osoby ma charakter wybitnie nietwórczy (np. udostępnienie aparatury, pomieszczeń, czasu obliczeniowego lub wynika z relacji zależności służbowej) lub nieproporcjonalnie mały (konsultacje, rady, wskazówki bibliograficzne)^[1,2].

§ 32

Złą praktyką jest nieuzasadnione wkładem intelektualnym wymuszanie przypisywania współautorstwa publikacji opracowanych lub wynikłych z badań podległych pracowników przez osoby sprawujące funkcje kierownicze w jednostce naukowej^[1,2,3].

§ 33

Niedopuszczalne jest prezentowanie gotowych publikacji wygenerowanych z dominującym udziałem AI jako własnych utworów naukowych. W szczególności AI nie powinna zastąpić pracownika nauki w formułowaniu problemu badawczego, hipotez i doboru metodyki badań oraz wniosków z badań.

§ 34

Nagane jest bezrefleksyjne kopiowanie treści wygenerowanych przez narzędzia sztucznej inteligencji (AI) w szczególności danych bez ludzkiej weryfikacji ich poprawności, przestrzegania praw autorskich i bez zastosowania testów na stronniczość.

Dział 6

Złe praktyki w zakresie pomijania autorstwa

§ 35

Złą praktyką jest ukrywanie we własnych publikacjach wykorzystania elementów cudzych utworów bądź wyników cudzych badań, lekceważenie czyjegoś dorobku albo wprowadzanie czytelników w błąd, co do zakresu własnej pracy twórczej.^[1]

§ 36

Niedopuszczalne jest pomijanie współautorów i nieumieszczanie ich nazwisk w publikacji, w szczególności gdy pominięcie to miałyby przynieść korzyść innej osobie, np. w procedurach awansowych.^[1]

§ 37

Złą praktyką jest ukrywanie swojego udziału w przygotowaniu utworu, do którego wniosło się twórczy wkład. Powoduje to fałszowanie udziału pozostałych autorów.

§ 38

Nieetyczne jest umniejszanie roli innych pracowników naukowych, studentów, doktorantów lub współpracowników we współautorstwie osiągnięć naukowych lub publikacji albo ich fałszywe przedstawianie.

Dział 7

Złe praktyki w zakresie zwielokrotniania autorstwa

§ 39

Złą praktyką jest ponowne publikowanie tej samej pracy lub istotnych jej części bez uzyskania zgody na ponowną publikację wszystkich jej współautorów oraz redakcji czasopisma, w którym praca ta ukazała się pierwotnie.^[1,2]

§ 40

Naganne jest powiększanie dorobku publikacyjnego przez wielokrotne publikowanie pod różnymi tytułami tego samego osiągnięcia naukowego, tak samo jak i dzielenie materiału publikacyjnego, który można przedstawić w pojedynczej pracy, na szereg osobnych drobnych publikacji^[2].

§ 41

Naganne jest cytowanie prac własnych lub obcych nieuzasadnione merytorycznie treścią publikacji, a czynione dla uzyskania lub zapewnienia innym osobom zwiększenia ilości cytowań określonych prac.

§ 42

Złą praktyką jest składanie tego samego artykułu do kilku wydawnictw bez ich poinformowania o tym fakcie i bez zastrzeżenia, że po zakwalifikowaniu artykułu do wydania, wszystkie wersje wydawanej pracy zostaną bezzwłocznie wycofane od innych wydawców.

ROZDZIAŁ III

KSZTAŁTOWANIE MŁODEJ KADRY I STUDENTÓW

Dział 1

Dobre praktyki w zakresie traktowania młodej kadry i studentów

§ 43

Pracownicy naukowci mają obowiązek traktowania młodej kadry (m.in. pracowników naukowych ze stopniem naukowych magistra lub doktora) i studentów w sposób podmiotowy i partnerski.^[2]

§ 44

Pracownicy naukowcy obejmujący opiekę naukową powinni dysponować wiedzą merytoryczną niezbędną do prawidłowej realizacji zadań badawczych oraz kompetencjami etycznymi pozwalającymi kształtować relacje interpersonalne oparte na szacunku i zgodne z wartościami i zasadami etyki pracownika naukowego.

§ 45

Opiekunowie naukowcy powinni rzetelnie wywiązywać się ze swoich obowiązków, w szczególności dokładać starań, by badania prowadzone pod ich opieką spełniały wymagania stawiane badaniom naukowym a powstające publikacje odpowiadały dobrym praktykom a unikały praktyk złych wymienionych w Kodeksie.

§ 46

Opiekun osoby prowadzącej badania ma obowiązek kierowania się dobrymi praktykami badań naukowych, zgodnie z posiadanymi kompetencjami i doświadczeniem oraz unikania konfliktów interesów.

§ 47

Pracownik naukowy sprawujący opiekę nad pracą dyplomową lub doktorską powinien postępować zgodnie z zasadami etyki w nauce i dbać o zaznajomienie osoby, nad której pracą sprawuje opiekę, z wartościami i zasadami etycznymi prowadzenia badań naukowych, w szczególności - informować o Kodeksie Dobrych Praktyk i Etyki w zakresie Publikacji i Prowadzenia Badań Naukowych Politechniki Poznańskiej i innych powiązanych z nim norm i dyrektyw.

Dział 2

Złe praktyki w zakresie traktowania młodej kadry i studentów

§ 48

Złą praktyką jest wykorzystywanie przez opiekuna naukowego swojej wiedzy, stanowiska lub innej przewagi nad osobą przygotowującą pracę dyplomową lub rozprawę doktorską w celu osiągnięcia korzyści osobistych^[2].

§ 49

Nagane jest wykorzystywanie faktu samego sprawowania opieki naukowej nad pracą dyplomową lub doktorską do przypisywania sobie współautorstwa pracy naukowej lub opracowań publikowanych przez osobę, nad którą sprawowana jest opieka^[2].

ROZDZIAŁ IV

RELACJE ZE SPOŁECZEŃSTWEM

Dział 1

Dobre praktyki w zakresie relacji ze społeczeństwem

§ 50

Dobra praktyką jest aby wypowiedzi publiczne pracowników naukowych zawsze wynikały z poszanowania metod naukowych, wymiany argumentów i analizy faktów, obecnego stanu wiedzy oraz wykazywały szacunek dla odmiennych opinii^[2].

§ 51

Pracownik naukowy jako obywatel i członek społeczeństwa powinien zabierać głos publicznie w sprawach, które znajdują się w obszarze jego kompetencji naukowych jeśli dotyczą one ogółu społeczeństwa.

Dział 2

Złe praktyki w zakresie relacji ze społeczeństwem

§ 52

Złą praktyką jest wyolbrzymianie znaczenia wyników własnych badań lub ich praktycznego znaczenia.^[2]

§ 53

Złą praktyką jest wykorzystywanie autorytetu naukowca do celów promocyjnych albo komercyjnych produktów lub usług których właściwości nie znajdują potwierdzenia w badaniach naukowych.

ROZDZIAŁ V

OGÓLNE ZASADY POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU WYKRYCIA NARUSZEŃ KODEKSU ETYKI I DOBRYCH PRAKTYK W ZAKRESIE BADAŃ I PUBLIKACJI NAUKOWYCH

§ 54

Instytucjonalną odpowiedzialność za postępowanie z ujawnionymi przypadkami naruszeń zasad etyki i dobrych praktyk pracownika naukowego ponosi uczelnia. Jej obowiązkiem jest dbanie o rzetelność i przestrzeganie właściwych procedur w postępowaniach wyjaśniających i dyscyplinarnych.^[2]

§ 55

Działania nieetyczne i niezgodne z Kodeksem Etyki i Dobrych Praktyk w Zakresie Badań i Publikacji Naukowych należy zgłaszać bezpośrednim przełożonym (kierownikom zakładów lub dyrektorom instytutów) oraz dziekanom wydziałów. Możliwe jest także bezpośrednie zgłaszanie tego typu udokumentowanych naruszeń zasad etyki i dobrych praktyk do Uczelnianej Komisji Dobrych Praktyk i Etyki działającej na

Politechnice Poznańskiej. Po otrzymaniu zgłoszenia Komisja ta podejmie stosowne działania, zgodnie z regulaminem działania Komisji.

§ 56

Uczelnia ma obowiązek zapewnić ochronę osobom zgłaszającym naruszenia zasad etyki i dobrych praktyk w zakresie badań i publikacji naukowych przed niechcianym ujawnieniem oraz ewentualnym odwetem, tak jak w przypadku sygnalistów.

§ 57

Wymagane jest aby zgłoszenia naruszeń zasad etyki i dobrych praktyk pracownika naukowego były składane w dobrej wierze, były wyczerpujące oraz nie były anonimowe. Zgłoszenia złośliwe lub oszczercze skutkować będą sankcjami dyscyplinarnymi wobec zgłaszającego. Zakazuje się także podejmowania działań odwetowych wobec osoby zgłaszającej nieprawidłowości, a wszelkie próby odwetu traktowane będą jako naruszenie kodeksu etyki i dobrych praktyk pracownika naukowego i mogą być podstawą do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

§ 58

Wszelkie uzasadnione zarzuty o nierzetelność w prowadzeniu badań naukowych oraz przygotowywaniu publikacji muszą zostać rzetelnie wyjaśnione. Jeśli zarzuty okażą się uzasadnione to zaistniałe fakty i okoliczności należy szczegółowo zbadać celem podjęcia działań naprawczych i dyscyplinarnych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 59

Reakcja na naruszenia zasad etyki i dobrych praktyk pracownika naukowego powinna być proporcjonalna do wagi nadużycia, uwzględniać to, czy zostało ono popełnione umyślnie i jaka jest waga jego skutków oraz brać pod uwagę okoliczności obciążające lub łagodzące^[2].

§ 60

Proponowane działania w razie stwierdzenia postępowania nieetycznego i naruszającego dobre praktyki to:

- 1) zwrócenie uwagi osobie zachowującej się nieetycznie lub zgłoszenie problemu przełożonemu,
- 2) nadzór i eliminacja naruszeń przez przełożonych,
- 3) wszczęcie postępowania dyscyplinarnego lub innego wynikającego z przepisów powszechnie obowiązujących w przypadku naruszeń prawa,
- 4) zapewnienie ochrony zgłaszającemu,
- 5) ocena czy zgłoszenie zachowań nieetycznych następuje „w dobrej wierze”,
- 6) nieuwzględnianie publikacji przygotowanych z wykorzystaniem złych praktyk w dorobku naukowym podczas procedur konkursowych, awansowych bądź też ewaluacyjnych.

Do opracowania KODEKSU ETYKI I DOBRYCH PRAKTYK W ZAKRESIE BADAŃ I PUBLIKACJI NAUKOWYCH POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ wykorzystano zalecenia z następujących źródeł:

1. MNiSW, Rzetelność w badaniach naukowych oraz poszanowanie własności intelektualnej, 2012,
2. PAN, Kodeks Etyki Pracownika Naukowego Załącznik do uchwały Nr 6/2024 Zgromadzenia Ogólnego Polskiej Akademii Nauk z dnia 5 grudnia 2024 r.
3. Uchwała Nr 195/2020-2024 z dnia 24 kwietnia 2024 r. w sprawie przyjęcia "Zasad stosowania narzędzi generatywnej sztucznej inteligencji w Politechnice Poznańskiej".